

РЕШЕНИЕ

№ 7121

гр. София, 09.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9650** по описа за **2020** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 184463/25.08.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 10-ти състав по НАХД № 18736/2019г. е отменено Наказателно постановление № 22-006134/07.11.2019г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“-С., с което на [фирма] на основание чл.416, ал.5 вр. чл.415, ал.1 от Кодекса на труда /КТ/ е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за неизпълнение на задължително предписание под № 12, дадено с Протокол за извършена проверка изх. № ПР1910363/10.05.2019г.

Решението е обжалвано от административнонаказващия орган /АНО/ като с доводи за неправилно приложение на закона се моли за отмяната му и вместо това за потвърждаване на процесното наказателно постановление /НП/. Приведените съображения са, че в конкретния случай НП не е незаконосъобразно, тъй като вмененото с него нарушение е установено като извършено от жалбоподателя по безспорен начин. Нарушението е подробно и ясно описано в акта, посочена е датата на неговото извършване, както и кога е установено. При описанието на нарушението са посочени всички елементи от фактическия състав. От съдържанието на АУАН и НП по безспорен начин се извлича датата и мястото на извършване на нарушението, а

допуснатата грешка следва да се цени в контекста на всички събрани по делото писмени и гласни доказателства, от които се установява коя е датата на извършване на нарушението. В съдебно заседание изложеното в касационната жалба и направеното с нея искане се поддържат чрез юрк.П., който претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационното оспорване, редовно и своевременно призован, не се представлява. От пълномощника му адв.Д. в писмена молба, постъпила по делото на 10.11.2020г., се оспорва основателността на касационната жалба и се мотивира становище за отсъствие на отменителни основания спрямо атакуваното решение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка:

Й. И. П. – А. била в трудово правоотношение с [фирма] от октомври 2010г. до 06.03.2019г. Ц. Н. Д. била в трудово правоотношение с [фирма] от юли 2016г. също до 06.03.2019г. А. заемала длъжността „главен счетоводител” в дружеството, а Д. – длъжността „счетоводител” при същия работодател.

След средата на 2014г. започнало нерегулярно изплащане на трудовото възнаграждение на А.. Забавяне от [фирма] имало и спрямо възнагражденията на Д.. И на двете не било изплатено трудовото възнаграждение за месец януари 2018г. А. и Д. напуснали работа и завели иски срещу дружеството за неизплатените им трудови възнаграждения, като образуваните съдебни производства не са приключили към постановяване на съдебния акт.

В периода 25.03.2019г. – 10.05.2019г. от Дирекция „Инспекция по труда” - С. била извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на [фирма]. В хода на тази проверка от [фирма] изпратили писма с изх. № 11/25.04.2019г. до А. и с изх. № 12/25.04.2019г. до Д., към които писма от [фирма] приложили справки за неизплатените възнаграждения и обезщетения на А. и Д.. Писмата били изпратени по пощата и видно от известията за доставяне на л.42 и л.43 от делото били получени от А. на 07.05.2019г., а от Д. на 03.05.2019г.

Според справка, изведена в [фирма] с № 11 от 25.04.2019г., дружеството – работодател признава, че има неизплатени възнаграждения на А., едно от които е за месец януари 2018г.

Съгласно справка, издадена от [фирма] под № 12 от 25.04.2019г., Дружеството – жалбоподател признава, че има неизплатени възнаграждения и към Д., едно от които за месец януари 2018г.

Констатациите от проверката на ДИТ - С., извършена в периода 25.03.2019г. – 10.05.2019г., били описани в Протокол за извършена проверка с изх. № ПР1910363/10.05.2019г. Били установени общо тридесет и осем нарушения и съответно в 38 точки били дадени задължителни за изпълнение предписания със срок за изпълнение на всяко от тях. Едно от констатираните нарушения на трудовото

законодателство било, че при преглед на предоставените ведомост на служители на [фирма], фишове за заплати, банкови извлечения и разходни касови ордери за месец януари 2018г. работодателят е начислил, но не е изплатил уговореното трудово възнаграждение за извършената работа на Й. И. П. – А. и Ц. Н. Д. за месец януари 2018г. в нарушение на чл.128, т.2 КТ. Констатирано е, че до приключване на проверката на 10.05.2019г. не били представени платежни документи /разписки, банкови нареждания, банкови извлечения и др./, удостоверяващи изплащане на начислените трудови възнаграждения на А. и Д. за месец януари 2018г. Съответно едно от дадените на [фирма] предписания с Протокол за извършена проверка от 10.05.2019г. било предписание № 12: [фирма] в качеството си на работодател да изплати уговореното и начислено във ведомостта на служителите за месец януари 2018г. трудово възнаграждение за извършената работа на Й. И. П. – А. и Ц. Н. Д., съгласно чл.128, т.2 КТ. За това предписание бил даден срок за изпълнение до 07.06.2019г. Протоколът за извършена проверка със съдържащите се в него предписания бил връчен на упълномощен представител на работодателя. По делото не са представени данни посочените предписания да са били обжалвани от дружеството. На 21.06.2019г. по електронен път на управителя на [фирма] била изпратена призовка, придружена с писмо с изх. № 19059708/21.06.2019г. Според призовката на 28.06.2019г. в 14.00 часа следвало законен представител или упълномощено лица на [фирма] да се яви в Дирекция „Инспекция по труда” – С., за да представи документи, удостоверяващи изпълнението на предписанията, дадени с Протокол за извършена проверка от 10.05.2019г.

В отговор на писмо с изх. № 19059708/21.06.2019г. от [фирма] изпратили на ДИТ – С. писмени обяснения с изх. № 17/28.06.2019г. и с вх. № 19078024/01.07.2019г. В точка 2 от тези обяснения управителят на дружеството признава, че има неизплатени трудови възнаграждения за месец януари 2018г. на А. и Д..

В периода 21.06.2019г. – 10.07.2019г. била извършена последваща проверка на [фирма]. Обект на тази втора /последваща/ проверка било изпълнението на предписанията, дадени с Протокол за извършена проверка с изх. № ПР1910363/10.05.2019г. При проверката било констатирано, че предписания от № 1 до № 36 от Протокол за извършена проверка с изх. № ПР1910363/10.05.2019г. не са изпълнени. Конкретно за предписание № 12 проверяващите констатирани, че до приключване на проверката на 10.07.2019г. от страна на [фирма] не били представени доказателства, че предписанието е изпълнено. Проверяващите приели, че срокът на предписанието е изтекъл на 07.06.2019г., нарушението е извършено на 08.06.2019г. в предприятието на работодателя и е констатирано на 10.07.2019г. в ДИТ – С.. За това и за други нарушения на трудовото законодателство от страна на [фирма] от Дирекция „Инспекция по труда“ – С. бил съставен Протокол за извършена проверка с изх. № ПР 1922392/10.07.2019г. Протоколът бил връчен на 10.07.2019г. Тъй като до приключване на проверката не били представени доказателства от работодателя за изпълнение на дадените му задължителни предписания, срещу дружеството, в качеството му на работодател, бил съставен акт за установяване на административно нарушение по чл.415, ал.1 КТ - н-изпълнение на дадено задължително предписание и въз основа на него било издадено процесното наказателно постановление. Същото съдът приел за незаконосъобразно поради допуснато съществено процесуално нарушение – липса на тъждество между описанието на нарушението, дадено в АУАН и това в НП, досежно датата на

извършване на нарушението. Въпреки констатираното процесуално нарушение, възприето като достатъчно основание за отмяна на НП, съдът е изложил мотиви досежно материалната законосъобразност на НП. Последните се споделят изцяло от касационната инстанция в настоящия ѝ състав. Не се споделят изводите относно наличието на съществено процесуално нарушение при издаването на процесното НП. Съгласно разпоредбите на чл.42, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН датата на извършване на нарушението е задължителен реквизит на АУАН, съответно на НП. Липсата на дата на извършване на нарушението е съществено процесуално нарушение тъй като пречатства извършването на проверка за приложимия закон, както и поради това, че като съществен елемент на административнонаказателното обвинение пречатства правото на защита на привлеченото към отговорност лице.

В случая обаче не се касае за липса на дата на извършване на нарушението, а за погрешно посочена такава в НП. По делото като доказателства са приобщени, както Протокол за извършена проверка изх.№ ПР1910363/25.03.2019г., съдържащ дадените на работодателя задължителни предписания, така и Протокол за извършена проверка изх.№ ПР1922392/10.07.2019г., относно последващата проверка по изпълнение на дадените задължителни предписания. Предписанието под № 12, за чието изпълнение е санкциониран работодателят, е обективирано в първия протокол и е със срок за изпълнение 07.06.2019г. Поради това обективно е невъзможно нарушението да бъде извършено на 31.05.2019г. Неизпълнението му в определения от контролните органи срок обективира нарушение по чл.415, ал.1 КТ, извършено на 08.06.2019г. Именно тази дата е посочена в съставения от служителите на ДИТ – С. АУАН, връчен на нарушителя по предвидения в закона ред. Именно съставеният АУАН очертава признаците на нарушението, за което с НП е санкциониран нарушителят. В последното нарушение е описано пълно, подробно и ясно като тъждественост липсва единствено по отношение датата на нарушението. От самото описание на нарушението е изведена датата на извършването му – касае се за изпълнение на даденото задължително предписание под № 12 от Протокол за извършена проверка изх.№ ПР1910363/10.05.2019г. със срок на изпълнение 07.06.2019г. Предвид това нарушителят е наясно с повдигнатото му административнонаказателно обяснение и не е поставен в невъзможност да упражни правото си на защита, съответно не е ограничено упражняването на това му право. Съответно така установеното нарушение не следва да бъде квалифицирано като съществено и да мотивира отмяната на НП само на това формално основание.

Що се касае до изводите по приложението на материалния закон, както се посочи по-горе, те изцяло се споделят. Разпоредбата на чл.404, ал.1, т.12 КТ гласи, че за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, на законодателството, свързано с държавната служба, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях контролните органи на инспекцията по труда, както и органите по чл.400 и 401 по своя инициатива или по предложение на синдикалните организации могат да прилагат принудителни административни мерки, в частност по т.12 да дават задължителни предписания на работодателя и органа по назначаването за изплащане на неизплатени трудови възнаграждения и обезщетения след прекратяване на трудовите правоотношения.

В конкретния случай по повод подаден сигнал от бивши служители на дружеството, е извършена проверка от контролните органи по спазване на трудовото законодателство, при която е установено, че работодателят не им е изплатил

дължимите трудови възнаграждения за м.януари 2018г. Поради това с Протокол за извършена проверка изх. № ПР1910363/10.05.2019г. на работодателя са дадени задължителни предписания като е определен срок за изпълнението им. Даденото на основание чл.404, ал.1, т.12 КТ задължително предписание представлява индивидуален административен акт, законосъобразността на който може да бъде оспорена по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс – чл.405 КТ. Начинът и срокът на изпълнение са задължителни реквизити на индивидуалния административен акт – чл.59, ал.2, т.5 АПК, представляват част от неговата разпоредителна част и подлежат на проверка при съдебно обжалване на акта при проверка за наличие на основанията по чл.146 АПК. В контекста на изложеното преценката за законосъобразността на предписанието е извън обхвата на контрол в проведеното съдебно производство по оспорване на издаденото за неизпълнението му НП.

Безспорно е установено, както от административнонаказващия орган, така и в хода на съдебното производство, че задължителното предписание под № 12 от посочения протокол от 10.05.2019г. не е изпълнено по начина и в сроковете, указани в протокола за извършена проверка. С това си деяние санкционираното лице е осъществило вмененото му нарушение, за което правилно е наложена санкция по чл.415, ал.1 КТ.

По изложените съображения следва обжалваното решение да бъде отменено, а вместо него да бъде постановено друго, с което наказателното постановление да бъде потвърдено като законосъобразно издадено.

При този изход на спора на касатора следва да бъдат присъдени разноски за двете съдебни инстанции в общ размер на 160 лева.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 184463/25.08.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 10-ти състав по НАХД № 18736/2019г. и вместо това постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-006134/07.11.2019г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“-С., с което на [фирма] на основание чл.416, ал.5 вр. чл.415, ал.1 от Кодекса на труда /КТ/ е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за неизпълнение на задължително предписание под № 12, дадено с Протокол за извършена проверка изх. № ПР1910363/10.05.2019г.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ сумата в размер на 160 /сто и шестдесет/ лева, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.